Psáno pro všechny tuláky a trampy

O R B I S

T R A M P U S

A K T U A L I T S

aprýlové vydání 82

OBČASNÝ - NĚKOLIKASTRANÍK - OBĚŽNÝ

vyšlo: 17.4.82

- Kamarád BLESK z Ostrova odešel na dvouroční dovolenou.

- 3.4. - 4.4.82 proběhlo za Krásným Lesem u Ostrova Vítání jara pořádané T.O. New Toronto. Sjelo se okolo čtyřiceti lidí.

- 3.4. - 4.4.82 pořádali T.O. Samotáři 2.Kubátův pochod, za účasti dvaceti lidí. Kdo přijel nelitoval. Proběhlo hodně soutěží a celkový součet bodů dával celkové pořadí v boji o putovní pohár (krásný), který vyhrál Špína z T.O. Toulavé boty Sokolov.

- 23.4. - 24.4. by měl proběhnout "Dědkův Memoriál" vzpomínkový oheň na kamaráda Dědka, který před rokem zemřel. Pořádá Roy, Klouzek, Medicína a spo

- PAJDA ze západu asy dopajdal...

- -

SLOUPEK POEZIE:

p o z n e j a c h r a ň WABI RIVOLA

Zabraňte kouři aby moc kouřil
zabrante blizzardu aby tak bouřil
nešlapte na kytky neb sou moc hezký
nasadte blbejm psům na hubu přesky
i kytku vonavou nekropte močí
do vody neplijte kde vír se točí
nes mydte potem, smrdte jen spreyem
nechodte na brabence s petrolejem

Nelejte volej k nám do potoka
chytejte popílek padá do voka
nemluvte sprostě když rve to uši
nestůjte na hadu když to netuší
nasadte úsměv po ráně pěstí
chytejte do dlaní atomy štěstí
zakažte proboha prodejnou lásku
nechtě si udělat sny na zakázku.

Zakažte fanouškům aby tak řvali
vyhoďte obraz signovaný Dali
dejte si na stěnu zátiší s růží
nechoďte na film, dech se vám úží
zakažte opilcům to jejich pití
milujte manželky když není zbytí
uhněte doleva když prší zprava
říkejte Bratislavě jenom Blava.

Kašlete na jazyk ten to vydrží
nahažte vodpadky do místních strží
srovnejte se zemí přírodu matku
tunel nám pomůže z emočních zma tků
nechte si udělat umělý prsa
nebijte dítě když na biče trsá,
dejte si na s tranu nějakou minci
napište klukovi co je teď v Linci

Zakažte konečně soukromej život
každej z nás může bejt na hřišti pivot
jenom je potřeba držet se lajny
držte se hesla "Co za to daj mi"
přestaňte vydávat pochybný čtivo
nechte si poradit, život je pivo
nestůjte frontu na bulharský tykve
snažte se docílit 60 IQ

Dejte se do toho změňte svý žití
kupte si brabce, než jinej ho chytí
docílte po létech životní krédo
zapněte WAWky když je vám frédo
nechoďte domu dřív než vám šéf řekne
střílejte holuby neb nejsou pěkné
vemte si holku s kterou máte děti
bavte se slangem, život tak letí.

R. Poznej a chraň, plať přírodě svou daň
apak natáhni dlaň, jedinou svou zbraň.

P O Z O R - čs. rozhlas stanice VLTAVA bude vysílat v úterý 25.5.82 v 16.30 hodin pořad RYTMUS s trampskejma a folk písněmá

P O Z O R

BLUDNÝ KOŘEN - konečně bude ! ! !

bude 8. - 9. 5. 82

sraz 8.5.82 v 7.30 hod. v Táboře u výškového bodu nad rybníkem Jordánem /viz mapa TÁBORSKO/ t.j. asi kilometr od žel. stanice Tábor směr Praha /po kolejích/.
Půjde se směrem severním.
Všechny odvážlivce očekává
Limonádový Joe

- -

- Jahůdka a Drnda pořádali "Návrat do pravěku". Výborná akce s napaditejma soutěžema, jak denníma, tak večerníma a hlavně soutěží se účastnilo všech 40 lidí, kteří přijeli.

- 12.2. měl v T-klubu vystupovat Wabi Bivola, ale nepřijel. Zaskočit musel Mário, Čekal a Vrabčák.

- -

p o e z i e z a č á t e č n í k ů . . .

K D Y Ž

Když pátek kola zaduní
mé staré kosti zabrní
mám za sebou vándrů flák
čeká mě v Rakovníku panelák

I děti mé jsou vandráčata
čeká je má stará chata
Ať v Brdech Zdicích Praze
Vandrujem si stále blaze

Závěrem dím slova pouhá
tohle sepsal HOULA

LESU SLOUŽÍ

Dostal jsem vám tuhle náp
o trampu to pěkně napsat
že přírodu nejvíc kazí
myslivci, turisti - ti vrazi
Trampové ti lesu slouží
brigádničej a spěj v louži
CIMBURA

P O T K Á V Á M /Pifík/

Potkávám slátaniny charakterů
přesejpací sympatie holek
Voprejskaný já jejich hlasů

Vídám potrhaný pavučiny
/nejspíš hlodavec času/
Chodím okolo roboření lidí

Potkávám
přesejpací
voprejskaný
potrhaný
ohlodaný
rozbořený
životní reality

a čekám
až zase někdy potkám člověka

TOULAVÁ BOUDA /Marko/

Vížina Kid se probudil do dne nevlídného jak voči cejchovanýho dobytka a přemítal pro co dál žít, když tu flašku rumu vypili už včera večír. "Co takhle postavit boudu" řek vopatrně Skuhrov Pete když mu padla do voka bůhvýkolikátá slza s ubrečený oblohy.

Sotva si tadle slova zvopakovala udiveně ozvěna brdskýho polesí na campu se objevil esenbák. Usmál se přívětivě, jak halounskej krčmář, jak mu včera splatili dluhy za loňskou zimu, takle natáh ruku a najednou kousek vedle s tála fungl nová bouda. "Tak vám to zaplatpajda", pravil Vížina Kid a koukaji, esenbák nikde, jen z těch děštovejch vobláčk co se stahovaly nad tím velkym smrkem slyšeli "díky kamarádi za vysvobození. Jsem Kubátův duch Pajdou zakletý dokavad neudělám tra mpům dobrej skutek... A tak si oba brdští mazáci vlezli do boudy pod kterou z Kubáta narostla muří noha a bouda se s nima kvapem odebrala na nejbližší oddělení VB...

x x x

MLAD´A FRONTA z úterý 30.3.82 přináší článek na půl strany "S širákem pod širákem". Doporučujeme k přečtení.

CESTA

Pomalu, nesmírně pomalu otevřel oči a zahleděl se do tmy ve které spíše tušil než viděl jasnější čtverec okna. Ne, nehledal okno ani něco jiného, hleděl kamsi daleko, tak daleko, že ani on sám nerozeznával míru času. Měl pocit, jako-by se snažil v unikajícím prostoru objevit hranice vlastního snu. Navýklým pohybem si přejel rukou po čele. Chce hledat hranice snu a ani neví co se mu vlastně zdálo. Znovu zavřel oči, jak v bláhové naději, že temnota vrátí zpátky čas.

Pohyboval se kupředu po částečkách měřitelných na zlomky centimetru. V okamžicích kdy neomlel slabostí se jeho ruce a nohy svíjely a zvedaly zmateně, jako-by každý sval jeho těla ovládala samostatná bytost. Už nevěděl jak je to dlouho co poprvé upadl, nevěděl ani jak dlouho je na cestě. Ze všech všech myriád myšlenek které obsahuje lidská duše mu zůstala jediná - dostat se tam nahoru. Cesta, která zbrázdila jeho tělo desítkami ran ubíhala pod ním nahoru i dolů, kamenitá, prastará a nekonečná ve své lhostejnosti k jeho snažení, bolesti rozedraným rukám a slabosti. Bylo ještě světlo, když naposled omdlel. Zůstal ležet uprostřed cesty, hlavu opřenou o písčitou zem. Měl zavřené oči ale nevypadal jako-by spal. Mravenci, kteří v nepřestávajícím průvodu nosily své malé náklady ke svému cíli, zůstali chvíli jako-by bezradně stát a pak novou cestou, sice delší, pokračovali ve své práci. Mrtví jim překážel jen chviličku.

Znovu otevřel oči. Pocit neohraničitelnosti času dosud nezmizel, nezmizel vlastně žádný ze starých pocitů, jen okno se jasněji rýsovalo v tmavé stěně na důkaz, že noc už odchází. Udiveně myslel na okamžiky které prožil. Poznal v nich sebe i krajinu svého marného snažení, poznal i cestu a cíl té úmorné a nakonec nedokončené pouti. Ne nevěřil na sny, ale tohle se až příliš podobalo něčemu co dobře znal a čeho se bál. Podobalo se to snaze sebevraha, který v posledním záblesku vědomí ochablými pohyby se snaží zastavit krev vytékající

z otevřených žil. Tvář mu strnula nepřítomností myšlenek. Dostal se daleko zpět po cestě svého života a teď jako by nevěděl zda se má vracet ještě dál. Myslel na to jak je snadné stát na počátku cesty, mnohem snadnější, než když se člověk může ohlížet.
A pak ten sen. To byla myšlenka stále se vracející a nezodpovězená. Obrazy nočních vidin se vracely s neústupností unikajícího času. a jeho udivovalo vlastní úsilí, velkolepé snad ve své marnosti, dospět až někam k cíli snažení. Dospět k cíli.
Slova mu zavířila hlavou. Zatím marně hledal pevnější bod ve svých úvahách a teď měl pocit že ho našel. A tak muž, kterému stáří už podalo obě ruce, podoben lukostřelci, který vždy znovu a znovu pozvedá luk, aby zamířil lépe než kdykoli předtím, dokud jeho ruka je schopna napnout tětivu, opustil stůl, kde celá desetiletí jedl, opustil dům, aby se vydal na velkou cestu.

Tak snad jen dva dřevaři, otec a syn, viděli ten den brzy ráno vysokou, jen jako-by stářím nachýlenou postavu kráčející po téměř zapomenuté cestě vedoucí výsoko do hor. On sám si myslel, že ho nikde nevidět a byl rád. Šel zpočátku trochu nejistě, ale teď už měl pevný krok jaký mívají ti, kteří vědí, že nemohou skončit v půli cesty. Měl pevný krok i když si dnes poprvé po několika letech nevzal hůl. Snad se nechtěl do krajiny svého mládí vracet o holi.

/z šuplíku HOULY/

KAMARÁD /Jahůdka/

Kam
Asi
Míří ?
Ahoj
Ranec
A... ?
Dálka ti odpoví.

REDAKCE: Lim. Joe
Josef Medlín
pošt. přihr. č. 12
14000 Praha 4

Kouka

Cena nevyčíslitelná
PATISK DOKÁZÁN
Nerozšiřuje PNS